

JAKÁ JE KRÁSA, KTEROU HLEDÁME?

LUNCHMEAT STUDIO V NOVÉ VÝSTAVĚ V KUNSTHALLE PRAHA ZKOUMÁ KRÁSU A MELANCHOLII ZAPOMENUTÝCH INDUSTRIÁLNÍCH KATEDRÁL

PRAHA (16/10 2023) — Kunsthalle Praha veřejnosti odhaluje audiovizuální instalaci s melancholickým názvem *The Grief of Misfit Cathedrals* (v češtině *Žal nechtěných katedrál*). Imerzivní filmové dílo o patnácti minutách v podání uměleckého uskupení Lunchmeat Studio formálně staví na ohromujícím vícekanálovém zvuku a technicky precizních 3D skenech opuštěných průmyslových objektů v ruinách bývalých železářských hutí v Kladně a pražském Veleslavíně. Návštěvnictvo galerie, resp. jejího experimentálního prostoru Aw! Lab, vrstevnaté dílo zaujme vizuálně a zvukově působivou exkurzí do monumentálních, ovšem těžce přístupných míst, jež nenávratně zanikají. Výstava se díky svému provedení řadí mezi nejrozsáhlejší autorské imerzivní výstavy v České republice, které fungují na principu multi-channel. Svou premiéru si odbyla na Signal Festivalu 2023, v Kunsthalle Praha bude ovšem k vidění až do 14. ledna 2024.

Tisková zpráva k výstavě:

Lunchmeat Studio
The Grief of Misfit Cathedrals
12/10 2023—14/1 2024

Kunsthalle Praha, Galerie 3
Kurátorka: Iva Polanecká (Kunsthalle Praha, Aw! Lab)

“Aw! Lab je svobodný a bezpečný prostor, skoro až laboratoř, která nám umožňuje zkoušet nové formy umění, zjišťovat jejich výstavní potenciál a sílu přežít ve světě výtvarného umění. Právě proto jsem oslovila Jakuba Peška a celé Lunchmeat Studio, jehož je součástí. Jejich projekty totiž často mají velmi silný přesah do výtvarného umění, ale také do současné hudby nebo do audiovizuálního experimentu. Chtěla jsem společně s nimi vytvořit hodnotný projekt, který bude fungovat v galerijním prostředí Kunsthalle a bude tu k vidění delší dobu,” přibližuje svůj záměr kurátorka výstavy **Iva Polanecká**, jež instalaci popisuje v intencích transcendentálního hudebně-vizuálního zážitku.

**Kunsthalle
Praha**

Půvab pomíjivosti

Lunchmeat Studio, kolektiv nezávislých umělkyně a umělců, který se zabývá novými technologiemi v umění. Již čtrnáct let pořádá úspěšný Lunchmeat Festival a často vyhledává a prozkoumává jedinečná místa, jež sice společnost opomíjí, stále ovšem dokaží uhranout geniem loci.

“Téma nám rostlo pod rukama a my se postupně dostávali do podstaty jednotlivých míst, jejich příběhů a minulých, současných nebo hypotetických budoucích vztahů s okolní společností. Nechceme, aby diváci o výstavě přemýšleli jako troskách post-industriálních staveb, ale aby se skutečně zamysleli nad tím, co je pro ně hezké a co je skutečně potřeba zachovat—do jaké míry je nutné rekonstruovat zbytky něčeho, co už člověk jednou vytvořil a co se následně po řadě let stalo jakousi ruinou,” přemýšlí umělec a režisér instalace **Jakub Pešek** z Lunchmeat Studia. Upomíná tak na jeden z klíčových aspektů výstavy—princip *mono no aware* vycházející z japonské kultury.

Jedná se o koncept, jenž učí oceňovat krásu věcí, které nemusí být nutně líbivé—stačí, že existují a člověku dávají pocítit sílu okamžiku i smutku nad jeho pomíjivostí.

Industriální dokument

“Pracujeme v čase, který divákům nemusí být jasný, je to spíše takové bezčasí, v němž vytváříme iluzi, která by měla inspirovat k přemýšlení o tom, co jsme to vlastně viděli a jak a proč to k nám promlouvá,” zdůrazňuje Pešek s tím, že kompletní 3D scan vybraných budov—dle jeho slov *“vyděděnců společnosti”*—byl sám o sobě experimentálním procesem. Vznikal prostřednictvím tzv. **fotogrammetrie**, moderní technologie, při níž se právě skrze fotografie sbírají data o fyzických objektech a prostředí. Lunchmeat Studio tak několik měsíců trávilo důsledným mapováním vybraných pražských a kladenských industriálních staveb. Výsledný model, který návštěvnictvo sleduje během projekcí, je pak syntézou těchto chátrajících a nyní již pečlivě zdokumentovaných a tím pádem i uchovaných, archivovaných objektů.

“Za prvé se ocitáte ve scéně s prostorovým zvukem, v imerzivním prostředí, kde se vše odehrává okolo vás v bezprostřední blízkosti. Za druhé je to hluboké současné umělecké dílo, které odkazuje k jiným dílům z výtvarného umění, ať už je to téma opuštěných zřícenin z dob romantismu nebo silné pouto k tvorbě manželů Becherových, konceptuálních fotografů, kteří povyšovali objekty na sochy, což svým způsobem nyní dělá i Lunchmeat ve své instalaci,” shrnuje výstavu její kurátorka Iva Polanecká.

Žal nechtěných katedrál je podle ní komplexní umělecký počín vytvořený skupinou výjimečných audiovizuálních umělkyně a umělců. K plnohodnotnému smyslovému prožitku z jeho návštěvy v neposlední řadě přispívá i burácivý sound-design v podání **Ladislava Zensora** aka **Oblaka**, progresivního producenta současné elektronické hudby.

Výstava *The Grief of Misfit Cathedrals* je druhým projektem experimentálního prostoru Aw! Lab v Kunsthalle Praha. Tím prvním se v roce 2022 stala výstava mladé generace digitálních umělkyně a umělců s názvem *Invisible Forces*. Oba počiny se veřejnosti poprvé prezentovaly jako součást programu Signal Festivalu. *Žal nechtěných katedrál* zůstane v Kunsthalle až do 14. ledna 2024.

AW! LAB

Imerzivní audiovizuální prostředí Kunsthalle Praha určené experimentálními projekty a prezentací umění digitálního věku. Prostor, čas, zvuk a světlo tvoří základní parametry—osy, které prostor laboratoře definují. V rámci programové linie Aw! Labu chce Kunsthalle Praha představovat rozmanité oblasti produkce digitálních obrazových a zvukových struktur a zároveň se věnovat interdisciplinárním pohledům na technologie prostřednictvím uměleckých intervencí v kontextu současného dění.

LUNCHMEAT STUDIO

Kreativní studio sídlící v Praze. Dlouhodobě se soustředí na práci s novými technologiemi a jejich užitím v oblasti audiovizuálních, interaktivních a imersivních instalací. Pod názvem Lunchmeat se pak skrývá kolektiv nezávislých umělkyně a umělců, který od roku 2010 pořádá stejnojmenný festival, na němž se prolíná svět alternativní elektronické hudby a digitálních médií, a zároveň nabízí platformu pro experimentování, inovaci a spolupráci v oblasti současné audiovizuální kultury.

KUNSTHALLE PRAHA

Nové místo pro umění v centru Prahy. Jako nestátní a neziskovou platformu k propojování české a zahraniční umělecké scény ji založila nadace The Pudil Family Foundation. Kunsthalle vznikla konverzí Zengerovy transformační stanice z třicátých let 20. století, v současnosti ovšem vytváří moderní galerijní prostředí pro krátkodobé výstavy, inovativní vzdělávací programy a kulturní eventy. Veřejnosti se Kunsthalle oficiálně otevřela 22. února 2022 velkým multimediálním projektem *Kinetismus: 100 let elektřiny v umění* pod vedením teoretika Petera Weibela a šéfkurátorky Christelle Havranek. Na ploše 5,687 m² nabízí tři rozsáhlé galerijní prostory, design shop, bistro a kavárnu s historickou terasou. Kunsthalle získala hlavní cenu Grand Prix Architectů — Národní cenu za architekturu pro rok 2022.

KONTAKTY PRO MÉDIA:

- Ondřej Čížek / +420 605 921 770 / ocizek@kunsthallepraha.org
- Zuzana Dusilová / +420 721 034 543 / zdusilova@kunsthallepraha.org

**Kunsthalle
Praha**

Klárov 5, 118 00 Praha 1
www.kunsthallepraha.org

**Kunsthalle
Praha**

Klárov 5, 118 00 Praha 1
www.kunsthallepraha.org